

Dag 75, woensdag 6 juni 2018. Vandaag komt het derde rijtje verslagen alweer vol. Vanmorgen ben ik als laatste weg, na een heerlijk ontbijtje. Rose zie ik vanavond weer, en Laurent gaat het vandaag rustig aan doen. Eerst richting Dax, waar een magnifieke kathedraal staat, vooral van binnen erg mooi. Een priester ziet mij lopen en vraagt of ik een tampon wil en maakt daarbij een slagbeweging met zijn vuist op zijn platte andere hand. Een stempel erbij, en daarmee is mijn eerste Credential vol. Daarna vertelt hij over de geschiedenis van de kerk en wijst tussen alle beelden Saint Jacques aan, te herkennen aan de schelpen. De ellenlange vlakke stukken zijn na Dax voorbij. Het begint heuvelachtig te worden, en na de eerste pauze begint het te regenen. Dit houdt aan tot de middag. Als ik het dorpje Cagnotte binnenloop zie ik een restaurantje met het plat du jour bord en ik ga naar binnen. Dit is beter dan in de regen eten. Droog en een warme maaltijd! Na de lunch klaart het op en e hele middag heerlijk wandelweer. Tijdens het lopen zie ik rechts een mooi vergezicht en dan zie ik voor het eerst de Pyreneeën in de verte. Ik word blij van binnen, hetzelfde gevoel als voor Parijs, bij het voor de eerste keer zien van de Eiffeltoren. Over 2 dagen sta ik aan de voet van de Pyreneeën, een machtig gevoel. De route verloopt iets anders dan ik gedacht had. Na ongeveer 18 km ben ik in Cagnotte, waar de barman meldt dat het tot Sorde l'Abbeye nog douze (lees 12) kilometer lopen is. Dus als ik rond de 28-29 kilometer ben en ik zie het bordje van de abdij, ga ik er van uit, de hoek om en we zijn er. Helaas, ik blijf lopen en lopen, maar geen abdij. En ik volg gewoon de Compostella tekens. Als ik dan een bordje Sorde l'Abbeye 5 km zie, ga ik toch Google Maps inschakelen. Er gaat een weg binnendoor over de berg 2.5 km. Die neem ik en uiteindelijk kom ik in het dorp bij de halte de pèlerins aan na 38 km. Ik word door de vrijwilligers hartelijk ontvangen en ben de derde. Rose is er nog niet, wel twee Nederlanders op de fiets. We staan nog voor de deur te praten als Rose eraan komt met nog een pelgrim, Gaby, een Fransman. Zij hebben de route tot het einde gevolgd, dik 40 km totaal. Als ik de rondleiding door de gite krijg en bovenkom, kom ik de twee Nederlanders tegen, Els en Thijs en ik hoor een bekend zuidelijk accent, uit Breda! We gaan bij de bedden zitten en vertellen onze verhalen. Ik ga douchen en daarna gaan we eten. Ik heb nog kaas en wortelsalade, en Thijs heeft pasta met gehaktsaus gemaakt, en tomatensalade, en een flesje wijn. Proost! Els en Thijs wonen aan de Dillenburgerstraat. Dan kennen jullie Ted Andriessen misschien, mijn Natuurkundeleraar op het Mencia (middelbare school) en ja hoor die kennen ze wel. En via het Aogje komen we bij wandelen en de Vierdaagse. Els had een beetje een oubollig idee van de Vierdaagse. Ik zeg: dat had ik vroeger ook. Bij ons schuin tegenover woonde tandarts Terwiel en die liep altijd de Vierdaagse. Da's ook toevallig, zegt Els, ik ken zijn dochter Marloes van het tekenen en schilderen. Kleine wereld even op de grote Camino in Sorde l'Abbeye, Zuid-Frankrijk. En weer komt Breda langs. Vrijwilligster Nicole heeft een heerlijke Gateau les Landes gemaakt voor het dessert. Wel machtig, maar het gaat erin als koek. Dan wordt het tijd om te bloggen, maar er is geen ontvangst in de gite. Ik ga wat rondlopen in het dorp en maak zo bij een mooie avondzon nog wat kiekjes van de omgeving, maar geen ontvangst. Als ik terugkom bij de gite en op bed ga liggen, lukt het alsnog voor de "waar ben ik", al gaat het moeizaam. Ik maak het verslag 75 af en dat wordt proberen te posten vanavond, of anders morgen.

